

ת"פ 50936/03/14 - מדינת ישראל נגד ר ל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50936-03-14 מדינת ישראל נ' ל (אחר/נוסף) 25 יוני 2015

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ר ל

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 13.5.2014 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו, בעבירה של החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 19.3.2014 בסמוך לשעה 09:40 ברחוב השלשלת בירושלים, החזיק הנאשם בסכינים מחוץ לתחום ביתו וחצריו, ולא הוכיח כי החזיקן למטרה כשרה. באותן נסיבות, החזיק הנאשם סכין מסוג "מצ'טה" באורך של כ- 70 ס"מ באופן גלוי, כאשר הוא משוחח במכשיר הטלפון הנייד ברחוב. בשלב מסוים, החל הנאשם לצעוק במכשיר הנייד ולהניף את "המצ'טה" בצורה מאיימת ברחוב, כאשר עוברי אורח שוהים שם. במהלך האירוע, אנשים סבבו את הנאשם וניסו להרגיעו. כמו-כן, החזיק הנאשם בכיס חולצתו סכין מתקבעת נוספת באורך של 10 ס"מ.

2. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם. לצד זאת, הוסכם כי הנאשם יופנה תחילה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו. בסופה של דרך, בעקבות שילובו של הנאשם בתהליך טיפולי, הוגשו לעיוני שלושה תסקירים מטעם שירות המבחן. בנוסף, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות לצורך עריכת חוות-דעת בעניינו.

תסקירי שירות המבחן וחוות-דעת הממונה על עבודות השירות

3. **מהתסקיר הראשון** מיום 16.11.2014 עולה כי הנאשם הוא בן 38, נשוי ואב לחמישה ילדים, מתגורר עם

אשתו וילדיו בעיר העתיקה בירושלים. אותה עת, הנאשם לא עבד והתקיים מגמלת הבטחת הכנסה. התסקיר סוקר את עברו הפלילי של הנאשם ומציין כי הנאשם ריצה בעבר מספר עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי בהיותו כבן 15 החל להשתמש בסמים ולצרוך אלכוהול, לאחר שחבר לחברה שולית בשכונה בה גדל. כתוצאה מבעיית ההתמכרות האמורה, חלה התדרדרות בהתנהגותו וברמת תפקודו היומיומי. לפני מספר שנים הנאשם הפסיק לצרוך אלכוהול, אולם התקשה להפסיק לצרוך סמים. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאחר מעצרו בתיק דנן, הפסיק להשתמש בסמים. לדבריו, בעקבות הפסקת השימוש בסמים, סבל מתסמונת גמילה. בעקבות זאת פנה לסיוע רופא משפחה, אשר הפנה אותו לאבחון ולהערכה במרכז לבריאות הנפש טלביה. מהאבחון שנערך עלה כי לנאשם קווי אישיות אנטיסוציאליים, וכי הוא סובל מתסמיני גמילה בשל הפסקת השימוש הממושך בסמים. הומלץ על טיפול בתרופה נגד פסיכזה, ועל תרופה לטיפול בנדודי שינה. עוד צוין כי לאחרונה, בהיותו של הנאשם עצור בבית-המעצר, הוא הופנה לאשפוז בבית-חולים במצב של חוסר הכרה לאחר שנטל תרופות לנדודי שינה. הנאשם הופנה שוב לאבחון בבית-חולים לבריאות הנפש, ולדבריו הוצע לו שם לפנות למרכז של תחלואה כפולה.

אשר לעבירה נשוא התיק שבכותרת - הנאשם לקח אחריות לביצועה. הוא מסר לשירות המבחן כי הרקע לביצוע העבירה היה נעוץ בשימוש בסמים, כאשר לדברי הנאשם הוא המתין שאחד מחבריו יביא לו סמים. הוא תאר כי התנהג בחוסר שליטה בשל נזקקותו לשימוש בסמים באותה תקופה. להערכת שירות המבחן, מעורבותו של הנאשם בעבירה הנה על רקע נתוניו האישיותיים וההתנהגותיים הבעייתיים, הכוללים, בין היתר, ניהול אורח חיים עברייני ושימוש מוגבר בסמים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל אישיות בלתי מגובשת, המאופיינת בקשיים אישיותיים והתנהגותיים, עם דימוי עצמי וסף תסכול נמוכים. כמו-כן, ההתרשמות הייתה כי הנאשם מתקשה להתמודד באופן בוגר ולעמוד על השלכות מעשיו; הוא בעל קושי בדחיית סיפוקים, בהצבת גבולות ובקבלת סמכות; והוא מפגין חוסר יציבות במסגרות שונות. בנוסף, צוין כי הנאשם חסר מיומנויות לפתרון בעיות בדרכים נורמטיביות, מתקשה להתמודד עם מצבי קונפליקט ונוטה לעיתים לפעול באימפולסיביות תוך קושי להפעיל שיקול דעת מתאים. ההתרשמות הייתה כי על רקע השימוש בסמים, הנאשם מתקשה לנהל אורח חיים יציב בתחומי חייו השונים. כל אלה מהווים גורמי סיכון.

יחד עם זאת, הנאשם מסר לשירות המבחן כי מזה כשנה וחודשיים הוא נקי מסמים, לאחר שעבר גמילה בכוחות עצמו. בדיקות לאיתור שרידי סם שהנאשם מסר בשירות המבחן הצביעו על ניקיונו מסמים. צוין כי הנאשם נוטל תרופות פסיכיאטריות בהתאם להמלצת הפסיכיאטר במרכז בריאות הנפש טלביה. שירות המבחן העריך כי הנאשם עייף מאורח החיים הבעייתי שניהל עד כה, ומביע רצון להתנהל באופן נורמטיבי. ההתרשמות הייתה כי ההליך המשפטי, המעצר ומעצר הבית, הרתיעו את הנאשם. כמו-כן, הנאשם גילה מוכנות ראשונית לבחינת התנהגותו במטרה להביא לשינוי בה, והביע נכונות מילולית להתערבות טיפולית. כל אלה מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום. בהתחשב בכך, ונוכח הערכת שירות המבחן בדבר הצורך בהתערבות טיפולית, המליץ שירות המבחן בתסקיר הראשון לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם במספר חודשים, על-מנת לבחון את האפשרות לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת המכון הירושלמי לטיפול בבעיות סמים ותחלואה כפולה.

4. בדיון שהתקיים לפניי ביום 24.11.2014 הוריתי על דחיית הדיון בעניינו של הנאשם לצורך בחינת השתלבותו בהליך טיפולי. יצוין כי נוכח עברו הפלילי של הנאשם וכן נוכח חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הובהר לנאשם כי בית-המשפט אינו מתחייב לדבר מבחינת העונש והנאשם אישר כי הוא מבין את הדברים (פרוטוקול דיון מיום 24.11.2014, עמ' 4, ש' 11-16).

5. **מהתסקיר השני** מיום 9.3.2015 עלה כי הנאשם הופנה למכון הירושלמי לטיפול בבעיות סמים ותחלואה כפולה, ושולב שם בטיפול החל מחודש דצמבר 2014. הגורמים המטפלים בנאשם עדכנו את שירות המבחן כי הנאשם הגיע לשיחות פרטניות עם העובד-הסוציאלי המטפל בו וכן הגיע לפגישות עם רופאה נרקולוגית. צוין כי הנאשם נוטל טיפול תרופתי לטיפול בנדודי שינה, משתף פעולה בהליך הטיפולי, ובדיקות שמסר מצביעות על ניקיון מסמים. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם שיתף את שירות המבחן בכך שהפסקת השימוש בסמים והשתלבותו בהליך טיפולי, השפיעו לטובה על תפקודו ועל יחסיו עם בני-משפחתו. לדברי הנאשם, כיום ניצבת בראש מעיניו טובת ילדיו ורווחתם, והוא דואג לגידולם, לחינוכם ולטיפולם צרכיהם השונים. שירות המבחן התרשם משיפור בכל הקשור להתנהגותו ולרגשותיו של הנאשם, וכן התרשם כי הנאשם מתקדם בהליך הטיפולי באופן חיובי. צוין כי הנאשם סובל מכאבים בגבו וברגליו מזה מספר חודשים עקב נפילה במדרגות, והדבר מקשה על הנאשם להשתלב בעבודה.

התרשמות שירות המבחן הייתה כי שליחת הנאשם למאסר בפועל עלולה לקטוע את תהליך השיקום החיובי והמשמעותי שעובר הנאשם. בנוסף, שירות המבחן העריך כי הנאשם יתקשה לבצע מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות נוכח מצבו הבריאותי. בהתחשב בכל אלה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות וכן צו מבחן, במסגרתו יוסיף שירות המבחן לעקוב אחר התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי.

6. בהחלטתי מיום 19.3.2015 התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם. **מהתסקיר השלישי** (והאחרון) מיום 10.6.2015 עולה כי במהלך תקופת הדחייה, הנאשם הוסיף למסור בדיקות לאיתור שרידי סם אשר נמצאו נקיות, ולפיכך שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לשמור על ניקיון מסמים. לצד זאת, עלה מהתסקיר כי הנאשם הפסיק את הטיפול במכון הירושלמי לטיפול בהתמכרויות ובתחלואה כפולה, וזאת על רקע תחושה של שיפור במצב הרגשי, הנפשי והתפקודי ובשל תחושה של חוסר נזקקות להמשך הטיפול. בנוסף, הנאשם שיתף כי הפסיק ליטול את הטיפול התרופתי לקשיי השינה וכי כיום הוא מצליח לישון ולתפקד ללא עזרת התרופות. שירות המבחן ציין כי בפגישה עם הנאשם, הובהרה לו חשיבות המשך הטיפול והמעקב במכון הירושלמי לצורך שמירה על ניקיון מסמים, והנאשם הביע הסכמה ונכונות לשוב ולשתף פעולה עם המכון הירושלמי. צוין בתסקיר כי הנאשם החל לעבוד כמאבטח ב"אונר"א" - סוכנות הסעד והתעסוקה של האו"ם לפליטים פלסטינים. הנאשם ביטא שביעות רצון רבה מעבודתו, תוך שציין כי היא אינה כרוכה במאמץ פיזי ועל כן מתאימה למצבו הרפואי. שירות המבחן התרשם כי השתלבותו של הנאשם בעבודה הנה חיונית לביסוס ביטחונו העצמי ומאפשרת לו ניהול אורח חיים תקין.

שירות המבחן התרשם כי מאז מעצרו של הנאשם בתיק זה, הוא החליט לחולל מפנה ושינוי באורח חייו, כאשר לדבריו הצליח להתרחק מחברה שולית והוא מצליח להימנע ממעורבות עבריינית. כמו-כן, הנאשם עושה מאמצים ומצליח לשמור על ניקיון מסמים. בהתחשב בכך, ונוכח מצבו הבריאותי של הנאשם והעובדה שהשתלב לאחרונה במקום עבודה דבר שמחזק את התהליך השיקומי, חזר שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף

של 180 שעות וכן צו מבחן במסגרתו ימשיך הנאשם בתהליך הטיפול במכון הירושלמי לטיפול בבעיות סמים ותחלואה כפולה.

7. מחוות-דעת הממונה על עבודות השירות מיום 8.6.2015 עולה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

8. בא-כוח המאשימה, עו"ד אמיר כהן, עמד בטיעונו על החומרה ועל הסיכונים הכרוכים בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע מ- 6 חודשי מאסר בפועל ממש ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות המקרה דנן, עתר בא-כוח המאשימה לדבוק בעקרון ההלימה ולהשית עונש ברף הבינוני-גבוה של המתחם הנטען. בנוסף, עתר בא-כוח המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה.

9. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד מוסטפא יחיא, טען כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע ממאסר מותנה עד עבודות שירות. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם, ובכלל זה על השתלבותו בתהליך טיפולי, ניקיונו מסמים ומאמציו לשיקום, ועתר לאמץ את המלצת שירות המבחן לעונש ולהטיל על הנאשם צו של"צ, צו מבחן ומאסר מותנה.

הנאשם בדבריו לפני הביע נכונות לשוב להמשך טיפול במרכז הירושלמי וכן ציין כי הוא ממשיך לעבוד באונר"א ולפרנס את משפחתו.

מתחם הענישה ההולמת

10. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשים אשר בוצעו על-ידי הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

11. **בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים** - עבירה של החזקת סכין שלא כדין טומנת בחובה סיכון להתפתחות אלימה תוך פגיעות בגוף ובנפש. בתי-משפט עמדו לא אחת על הצורך לעקור מן השורש את תופעת הסכינאות, ולהרתיע את היחיד ואת הרבים מפני נשיאת סכין שלא כדין, נוכח הסיכונים הכרוכים בעבירה זו העלולה להתדרדר בקלות למצבים מסכני חיים (ראו: רע"פ 242/07 אולימבוב נ' מדינת ישראל (11.1.2007); ע"פ 5953-03-09 לאשין נ' מדינת ישראל (14.5.2009); רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.2015)).

אשר לנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן - מחד גיסא, מדובר בהחזקת סכין מסוג מצ'טה, בעלת להב באורך של כ- 70 ס"מ (!). הנאשם החזיק בסכין האמורה באופן גלוי, בשעת בוקר, ברחוב ציבורי, כאשר סביבו עוברים

ושבים. בשלב מסוים, אף החל הנאשם להניף את המצ'טה בצורה מאיימת ברחוב, בעודו משוחח בטלפון הנייד ותוך שעוברי אורח אשר סבבו את הנאשם מנסים להרגיעו. בנוסף, הנאשם החזיק אותה עת בכיס חולצתו סכין מתקבעת באורך של 10 ס"מ. דומה כי אין צורך להכביר במילים על הסיכון הפוטנציאלי הכרוך במעשים אלה לגוף ולנפש. מאידך גיסא, עסקינן בעבירה בודדת של החזקת סכין שלא כדין, שלא נלוו לה עבירות נוספות. כמו-כן, נראה כי לביצוע העבירה לא קדם תכנון מוקדם או תכנון מיוחד; נפנוף הסכין לא הופנה כנגד אדם ספציפי ברחוב; ולא נעשה בסכין שימוש פוגעני בפועל. בכל הנוגע לסיבה שהובילה לביצוע המעשים - הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי התנהגותו נבעה מחוסר שליטה, על רקע נזקקותו לשימוש בסמים נכון למועד ביצוע העבירה. אעיר כי חוסר השליטה האמור, הגביר את הסיכון שהיה כרוך במעשיו של הנאשם בשעת אמת. לצד זאת, נראה כי מעשיו של הנאשם לא נעשו מתוך מחשבה-תחילה ושיקול-דעת.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בתי-המשפט נוהגים בדרך-כלל להטיל בגין העבירה של החזקת סכין שלא כדין עונשים הנעים מעבודות שירות ועד מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולמאפייניו של העושה (ראו למשל: רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל (20.11.2008); רע"פ 242/07 אולימבוב נ' מדינת ישראל (11.1.2007); ע"פ (מחוזי חיפה) 31988-06-10 גטהון נ' מדינת ישראל (28.10.2010); ת"פ (שלום ים) 2634-01-13 מדינת ישראל נ' טסטא (31.12.2013)). למען שלמות התמונה, אעיר כי ניתן לאתר בפסיקה מקרים בהם הוטלו עונשי של"צ, אולם מדובר במקרים מועטים יחסית שנבעו מנסיבות יוצאות-דופן שאינן מעידות בהכרח על הכלל (ראו למשל: רע"פ 2968/12 אלזיד נ' מדינת ישראל (6.5.2012)).

12. בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירה של החזקת סכין שלא כדין בנסיבות המקרה דנן (בשים לב לכך שמדובר בשני סכינים, האחד בעל להב ארוך (70 ס"מ) והשני סכין מתקבעת, תוך החזקה גלויה של הסכין עם הלהב הארוך והנפתו ברחוב ציבורי בו מצויים עוברי-אורח) **נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל ומעלה** (ראו והשוו: ת"פ (פתח-תקווה) 7692-05-13 מדינת ישראל נ' טורצינסקי (30.9.2013); ת"פ (כפר-סבא) 42720-09-11 מדינת ישראל נ' גאבר (3.4.2013); ת"פ (רמלה) 14950-04-12 מדינת ישראל נ' ציינך (2.1.2013); ת"פ (ירושלים) 7584-12-12 מדינת ישראל נ' דרבאס (11.9.2013)).

העונש המתאים וסוגית החריגה לקולא מן המתחם

13. לצורך גזירת עונשו של הנאשם, יש לשקול נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם ואת נטילת האחריות למעשים. כמו-כן, ניתן משקל למצבו הבריאותי של הנאשם ולהיותו אב מפרנס לחמישה ילדים. בנוסף, נתתי דעתי לכך שהנאשם היה עצור במסגרת תיק זה מעל עשרה ימים בבית-מעצר, ובהמשך שהה כחודשיים בתנאי מעצר בית מלא ולאחר מכן בתנאים מגבילים למשך תקופה ארוכה בת למעלה משנה. משקל ניכר ניתן לכך שמתסקירי שירות המבחן אליהם התייחסתי בפסקאות 3-6 לעיל, עולה כי מאז ביצוע העבירה ערך הנאשם שינוי משמעותי בחייו: הוא שולב בהליך טיפולי עקב התמכרותו לסמים, הצליח להיגמל

מסמכים ולשמור על ניקיון מהם למשך תקופת-זמן משמעותית, החל לעבוד לפרנסת משפחתו ומנהל כיום אורח חיים נורמטיבי. כל אלה מצביעים על מאמצי שיקום כנים ורציניים מצד הנאשם.

14. **לחומרה**, ניצב הצורך בהרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע העבירה של החזקת סכין שלא כדין. כך במיוחד, כאשר עסקינן בנסיבות אשר טומנות בחובן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחונו כפי שאירע במקרה דנן. בנוסף לכך, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל 5 הרשעות קודמות וכן רישום של אי-הרשעה בעבירות סמים, איומים, העלבת עובד ציבור, תעבורה ונשק, בגינן נידון הנאשם, בין היתר, לשלושה עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. אוסיף כי העובדה שהנאשם הפסיק על-דעת עצמו את השתתפותו במכון הירושלמי לטיפול בבעיות סמים ותחלואה כפולה (כפי שעולה מהתסקיר השלישי והאחרון שהוגש בעניינו של הנאשם), מעוררת קושי. לצד זאת, ראוי לציין כי הנאשם הביע לפני שירות המבחן וכן בדיון לפני, נכונות לחזור לטיפול ולמעקב במכון הירושלמי, לאחר שהוסברה לנאשם חשיבות ההתמדה בטיפול אף כאשר הוא חש שיפור במצבו.

15. באיזון בין מכלול השיקולים, אני סבורה כי לא ניתן להסתפק בעונש של"צ כמבוקש על-ידי הסנגור לפי המלצת שירות המבחן. אף שבית-המשפט מייחס משקל מהותי לעמדת שירות המבחן, המדובר בהמלצה בלבד. בעוד ששירות המבחן שם לנגד עיניו באופן מרכזי את שיקולי השיקום של הנאשם שלפניו, הרי מתפקידו של בית-המשפט לבחון את התמונה הכוללת ולייחס משקל מתאים למכלול שיקולי הענישה בנסיבות העניין.

במקרה דנן, אלמלא התהליך השיקומי-טיפולי והמאמצים שהשקיע הנאשם לשמירה על ניקיון מסמים ולניהול אורח חיים תקין, עלול היה הנאשם להישלח למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. כך, בשים לב לחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, לסיכון שהיה טמון בה ולעברו הפלילי של הנאשם. בנסיבות העניין, אני סבורה כי הסתפקות בצו של"צ תהווה חריגה בלתי מידתית מעקרון ההלימה, בשים לב למכלול השיקולים לחומרה כמפורט בפסקה 14 לעיל. עם זאת, אני סבורה כי ניתן וראוי ליתן משקל מהותי לתהליך השיקומי-טיפולי החיובי שעבר הנאשם הן מבחינת משך המאסר בפועל שיוטל על הנאשם (75 ימים), והן מבחינת אופן ריצוי עבודות שירות. אוסיף ואציין כי בקביעת משך עבודות השירות, ראיתי להתחשב בהמלצת שירות המבחן להימנע מענישה שתגרום לנאשם לאבד את מקום-עבודתו החדש, המהווה נדבך משמעותי בתהליך שיקומו של הנאשם. תקוותי היא כי משך עבודות השירות שיושת על הנאשם (שאינו ארוך יחסית), יאפשר לנאשם לשמור על מקום עבודתו הנוכחי.

בנוסף לכך, אטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה שצופה פני עתיד, וכן צו מבחן שיאפשר לשירות המבחן לעקוב אחרי הנאשם ולוודא כי הוא מוסיף להשקיע בתהליך הטיפול-שיקומי. הובהר לנאשם באולם-הדיונים כי הפרה של צו המבחן תוביל לגזירת העונש מחדש, שאז יהיה צפוי הנאשם לעונש מכביד מכפי שהוטל עליו כעת.

לסיום, אציין כי העונש שהוטל על הנאשם יכול להימצא ברף התחתון של מתחם הענישה ההולמת כפי שנקבע לעיל, וזאת משיקולי שיקום. היה ויטען הטוען כי מדובר בחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, אשיב כי גם אם כך הוא הדבר, הרי מדובר בחריגה מידתית ומוצדקת לקולא, בשים לב לסיכויי שיקומו של הנאשם כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

סוף דבר

16. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 75 ימי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 2.12.2015 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.

(לבקשת המאשימה מצוין כי אין להקדים את מועד ההתייצבות טרם 6.7.2015).

מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

הנאשם מוזהר שוב כי אם יפר את תנאי המבחן, תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר-הדין של הנאשם.

ג. מאסר על-תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, לא לעבור את העבירה בה הורשע.

ד. בהסכמת הצדדים, הסכינים שנתפסו יחולטו ויושמדו.

המזכירות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ה, 25 יוני 2015, במעמד הצדדים.